

Original Article

A Comparative Study of the Management Structure of Prisons and Recidivism in the Penal Systems of Iran, the United States, and Norway

Javad VahediZadeh¹ , Marjan Etemad Ejazi²

¹ Assistant Professor of Jurisprudence and Islamic Law, Faculty of Humanities, Ardabil Branch, Islamic Azad University, Ardabil, Iran.

² Master of Criminal Law and Criminology, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran.

[10.22080/LPS.2023.25278.1497](https://doi.org/10.22080/LPS.2023.25278.1497)

Received:

April 8, 2023

Accepted:

November 27, 2023

Available online:

December 21, 2024

Keywords:

Prison management,
Recidivism, Criminal
population, American
law, Norwegian law

Abstract

The purpose of prison extends beyond simply creating a separation between criminals and society; ultimately, criminals will reintegrate into the community. Therefore, it is essential to implement effective policies that harness the potential of prisons to transform prisoners' perspectives on criminal behavior. Consequently, effective prison management plays a crucial role in achieving this objective. The current research aims to investigate the structure of prison management and recidivism within the penal systems of Iran, the United States, and Norway using a descriptive analytical method. In the Iranian penal system, prior to the approval of the 1400 prison implementation regulations by the judiciary, the management of prisons had become an incomplete process due to a lack of specialized planning, inadequate utilization of the potential of religious education, and reliance on ineffective incentive packages. The aforementioned regulations approach prison management from a revolutionary perspective. If fully implemented, they could lead to significant improvements in prison management in Iran. In the meantime, the American penal system, characterized by its stringent policies, utilizes the labor of prisoners as a form of government-sanctioned servitude, which yields unsatisfactory outcomes. In contrast, Norway emphasizes the reintegration of offenders into society by implementing effective strategies during incarceration. This approach focuses on addressing maladaptive behaviors rather than criminal conduct within the prison environment, resulting in the lowest recidivism rates globally. Norway's model of prison management could serve as a valuable framework for reforming the penal system in Iran.

***Corresponding Author:** Marjan Etemad Ejazi
Address: Islamic Azad University, Tabriz, Iran.

Email: Etemadim87@gmail.com

Extended abstract

1. Introduction

One of the key symbols of any society's approach to criminal justice is the prison and its governing structure. Consequently, the extent to which prisons are managed and planned to support societal needs directly correlates with the emphasis placed on the dignity of social justice. A significant concern within criminal justice systems is the issue of recidivism, particularly among individuals with a history of criminal behavior. In other words, society expects that after serving their prison sentences, individuals will undergo a transformation and, ideally, will not have a propensity to commit further crimes. However, to what extent does this expectation align with the realities observed in the examined criminal justice systems? Among penal systems, the foremost consideration is the separation of incarcerated individuals from society, which is essential for maintaining peace and security. However, it is crucial to note that the peace induced in society can be either temporary or permanent. In other words, if convicts are managed effectively during their imprisonment through a precise and coherent rehabilitation plan, the level of societal security will increase correspondingly upon their release. Conversely, if the focus is solely on confinement, the security gained from incarcerating convicts will only last for the duration of their sentences. This research examines three countries with distinct characteristics: The United States, which has a large population and a capitalist system that influences all aspects of society; and Norway, located in Europe, which has a smaller population.

The global landscape reveals a high level of welfare across various

components, and Iran, with its large population and emphasis on Islamic laws, has garnered attention. However, the American penal system, as perceived by its guardians, lacks a structured approach to rehabilitating and reforming criminals. While there appears to be an interest in implementing correctional programs, these initiatives encounter numerous challenges. Each state in the United States adheres to its own legal framework, resulting in significant variations in policies from one state to another.

In Iran, unified laws govern the penal system and the management of prisons. Unfortunately, despite the existence of rehabilitation programs for prisoners, the lack of societal support and necessary resources has hindered their effectiveness, resulting in crime reduction statistics that fall short of desired levels. In contrast, the Norwegian penal system has achieved favorable outcomes by adopting a coherent and targeted approach to crime reduction, reflecting a different perspective among its guardians. The researchers aimed to discuss and investigate the factors contributing to the fluctuations in recidivism rates, taking into account the varying characteristics of the countries under study.

2. Methods

The present study has examined and analyzed the issue through a descriptive-analytical approach utilizing library research.

3. Results

According to the prison management system, Norway has successfully reduced recidivism rates through advancements in its prison management practices.

4. Conclusion

The results of the study indicate that the prison management system in the United States is in an unsuitable state due to numerous shortcomings, including inadequate planning for the rehabilitation of inmates, a focus on profiting from their labor, and insufficient preparation of the external environment to facilitate their reintegration upon release. The prison system in Iran faces significant challenges, including the concentration of prisoners, insufficient financial resources, inadequate facilities, a lack of coordinated prisoner rehabilitation programs, and neglect of the cultural foundations necessary for reintegrating prisoners into society. These issues have hindered the effectiveness of existing programs, preventing them from fully utilizing their potential. In contrast, Norway's prison system emphasizes careful planning across all elements of incarceration. This

includes fostering harmony with societal cultural norms and addressing the psychological issues of prisoners. As a result, Norway has experienced a lower rate of recidivism compared to the other two penal systems.

Funding

There is no funding support available.

Authors' Contributions

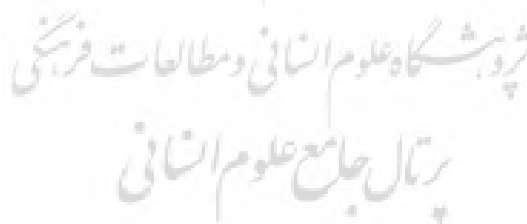
The authors contributed equally to the conceptualization and writing of the article. All authors approved the manuscript's content and agreed on all aspects of the work.

Conflict of Interest

The authors declare that there is no conflict of interest.

Acknowledgments

We are grateful to all the individuals who provided scientific consulting for this paper.

علمی پژوهشی

مطالعه تطبیقی ساختار مدیریت زندانها و بازگشت به جرم در نظام‌های کیفری ایران، آمریکا و نروژ

جواد واحدی زاده^۱، مرجان اعتماد اعجازی^{۲*}

^۱ استادیار گروه فقه و حقوق اسلامی، دانشکده علوم انسانی، واحد اردبیل، دانشگاه آزاد اسلامی، اردبیل، ایران.
^۲ کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم‌شناسی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.

[10.22080/LPS.2023.25278.1497](https://doi.org/10.22080/LPS.2023.25278.1497)

چکیده

هدف از زندان، صرفاً ایجاد فاصله بین مجرم و جامعه نیست، زیرا دیر یا زود مجرمین به جامعه بازخواهند گشت، بلکه خط مشی و سیاستگذاری مناسب در استفاده از فرصتی است که زندان در اختیار متولیان قرارداده تا در جهت تغییر دیدگاه زندانیان نسبت به عمل مجرمانه تلاش نمایند. بنابراین، در مرحله اجرا مدیریت زندان می‌تواند نقش بسزایی در دستیابی به این هدف ایفا نماید. با توجه به نتایج متفاوت ناشی از باز-بزهکاری در نظام‌های کیفری ایران، آمریکا و نروژ که ارتباط مستقیمی با نظام مدیریتی بر زندان‌ها دارد، لذا با استفاده از روش توصیفی تحلیلی، به بحث و مقایسه تطبیقی به فرایند مدیریت در این حوزه پرداخته شده است. در نظام کیفری ایران تا قبل از تصویب آئین نامه اجرای زندان مصوب ۱۴۰۰ قوه قضائیه، به دلیل عدم برنامه‌ریزی تخصصی، عدم استفاده صحیح از پتانسیل آموزش‌های دینی، استفاده از برخی بسته‌های مدیریت زندانها، و عوامل دیگر، به یک فرایند ناقص تبدیل گردیده بود. اما آیین نامه مذکور، با دیدگاهی تحول‌گرا به موضوع مدیریت زندان نگرینده است، که در صورت اجرای کامل مفاد آن می‌توان به ایجاد تحولی موثر در مدیریت زندان در ایران امیدوار بود. نظام کیفری آمریکا با رویکرد به سیاست سختگیرانه، از نیروی کار زندانیان به عنوان برده‌های دولتی استفاده می‌نماید، که موفقیتی در کاهش نرخ باز-بزهکاری به همراه نداشته است. اما نروژ در یک برنامه‌ریزی منسجم، در راستای بازگشت مجدد مجرمان به آغوش جامعه، و استفاده از مکانیسم‌های موثر در دوران محکومیت زندان، و حاکمیت نگرش رفتار اشتباه به عوض رفتار مجرمانه در فضای زندان، موجب شده ضمن کاهش نرخ پیش گفته، در سطح اول دنیا، به عنوان الگویی برجسته در مدیریت زندان در جهان معرفی گردد که می‌تواند الگویی مناسب برای ساختار مدیریت زندان در ایران، محسوب گردد.

تاریخ دریافت:

۱۹ فروردین ۱۴۰۲

تاریخ پذیرش:

۰۶ آذر ۱۴۰۲

تاریخ انتشار:

۰۱ دی ۱۴۰۳

کلیدواژه‌ها:

مدیریت زندان، تکرار جرم، جمعیت کیفری، حقوق آمریکا، حقوق نروژ

* نویسنده مسئول: مرجان اعتماد اعجازی
آدرس: دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.

ایمیل: Etemadim87@gmail.com

۱ مقدمه

در نگاه اول مجازات حبس، جدایی بین محکوم و جامعه را به ذهن پدیدار می‌سازد، اما هدف اصلی قانونگذار، دستیابی مجرم به یک نتیجه اخلاقی در جهت ندامت از انجام عمل مجرمانه است. مطالعات نشان داده، که در سال ۲۰۲۲، آمار زندانیان به ازای هر یکصد هزار نفر جمعیت در ایران برابر با ۲۲۸ نفر (۹۷ درصد مرد و ۳ درصد زن)، در آمریکا برابر با ۶۲۹ زندانی (۹۰ درصد مرد و ۱۰ درصد زن) و در نروژ برابر با ۶۰ زندانی (۹۵ درصد مرد و ۵ درصد زن) گزارش گردیده است. (سایت رسمی جمعیت جهانی، ۲۰۲۳). اما متأسفانه شواهد و قرائن حاکی از آن است که بخشی از مجرمین، پس از گذراندن دوران محکومیت، مرتکب جرم شده و مجدداً به زندان باز می‌گردند (شمس و اشرفی، ۱۳۹۸: ۱۴). در این خصوص نیز مطالعات اثبات نموده که نرخ تکرار جرم در بازه زمانی حداکثر ۳ سال بعد از رهایی از زندان در ایران برابر با ۴۳ درصد (سایت یونیوز به نقل از مدیر کل دفتر امور آسیب های اجتماعی وزارت کار و رفاه اجتماعی، ۲۰۱۷) و در آمریکا برابر با ۴۵ درصد (هیپرکات، ۲۰۲۰) و در نروژ برابر با ۲۰ درصد (استرینز و کریستینا، ۲۰۲۰) گزارش گردیده است. بنابراین به نظر می‌رسد نرخ تکرار جرم، به لحاظ تاثیر در افزایش جمعیت کیفری زندان، از اهمیت بسزایی برخوردار است. نظریه‌هایی در این خصوص مطرح گردیده که می‌توان به نظریه ارتباط و انتقال فرهنگی از سوی «ادوین ساترلند» اشاره داشت که بر محور اثر محیط در ایجاد برخی انگیزه‌ها، در ارتکاب به فعل غیر قانونی استوار می‌باشد (ملک محمدی، ۱۳۹۸: ۳۴) یا نظریه بی‌هنجاری «رابرت مرتن» که معتقد بود ابتلا به بی‌هنجاری، موجب می‌شود تا فرد احساس وابستگی به گروه را از دست بدهد و لذا هنجارهای گروهی را بر نمی‌تابد (محمدی و همکاران، ۱۳۹۶: ۲۲۵). همچنین از دیگر نظریه‌ها می‌توان به برچسب زنی که توسط «هاوارد بکر» مطرح گردید و در آن به نمادین بودن کنش اشاره نمود که در آن

فرد تحت تاثیر انگ‌ها و نگاه‌های کج اعضای دیگر جامعه که موجب می‌شود فرد همسو با آن به رفتار ناهنجار خویش ادامه دهد (هاشمی، ۱۳۹۷: ۱۳۵). «امیل دورکیم» نیز در نظریه کنترل اجتماعی معتقد بود که، مجازات عامل اصلی قطع زنجیره ارتکاب جرم نیست و صرفاً در یک محدوده زمانی کوتاه مدت می‌تواند اثرگذار باشد، لذا او اثر مجازات را در کاهش جرم با تردید مدنظر قرار داده است (محمدی اصل، ۱۳۹۸: ۶۳). بنابراین همواره این سؤال به ذهن متبادر می‌گردد که ساختار مدیریتی در زندان، با چه مکانیسمی می‌تواند موجبات ایجاد ندامت در ارتکاب به جرم را در مجرم پدیدار نماید؟ در این میان، تفاوت ساختار مدیریتی زندانها در بین نظام کیفری ایران، آمریکا و نروژ در کدام مصادیق است؟ لذا هدف از مطالعه حاضر، آن بخشی از جمعیت کیفری زندان است که پس از رهایی قانونی از زندان، مجدداً مرتکب جرم شده، و به زندان ارجاع می‌گردند که بیانگر عدم توانمندی ساختار مدیریت زندان در ایجاد تغییر در رفتار آنان در زمان حبس می‌باشد.

۲ انگیزه صدور احکام به زندان در نظام های مورد مطالعه

عناوین متعدد مجرمانه، کثرت اعمال مجازات حبس در بسیاری از مجازات‌ها، رویکرد نظام کیفری در اجرای برخی مجازات‌ها از اعدام به زندان، را می‌توان در افزایش جمعیت کیفری موثر دانست. ضمن آنکه حبس قبل از محاکمه (بازداشت موقت) از جمله دیگر عوامل افزایش جمعیت کیفری به حساب می‌آید (آشوری و انصاری، ۱۳۹۷: ۱۲). در نظام کیفری ایران، استفاده از مکانیسم سلب آزادی به خصوص استفاده از قراربازداشت موقت در برخی از جرایم (امنیتی، مواد مخدر و...) از جمله عوامل افزایش جمعیت کیفری می‌باشد. همچنین با توجه به مطالعات انجام شده، علیرغم وجود قوانین مناسب در پیشگیری از صدور حکم زندان، همچون قوانین جایگزین حبس، اما اصولاً صدور حکم زندان، به عنوان مجازات غالب در محاکم ایران محسوب

۳ عوامل موثر در بهبود ساختار مدیریت زندان

مدیریت زندان در درجه اول، مدیریت انسان‌هاست و لذا مسائلی وجود دارند که فراتر از اثربخشی و کارایی هستند، به همین دلیل زمانی که تصمیمی در حوزه زندان از سوی مدیر اتخاذ می‌گردد، باید تمامی جوانب آن مورد بررسی قرار گرفته و اولین سوالی که از سوی مدیر مطرح گردد این باشد که آیا تصمیم او صحیح است؟ در واقع مدیر زندان را باید، رهبری دانست که اهمیت حضورش در تمامی سطوح سیستمی زندان موثر است. این سطوح می‌تواند از کارکنان زندان و زندانیان گرفته تا اشخاصی که بیرون از زندان هستند اما به داخل زندان خدماتی را ارائه می‌دهند را شامل می‌شود. لذا سلسله مراتب حاکم بر زندان، به گونه‌ای است که همه افراد در ارتباط با زندان، نگاه دقیقی بر رفتار و مدیریت زندان خواهند داشت (بلوک و بانسی، ۲۰۲۰).

با این وصف، در مدیریت زندان، مدیر به جهت آنکه ارتباط مستقیم با عوامل انسانی دارد، باید به این امر توجه نماید که، ایجاد هرگونه تغییری در سیستم زندان، نیازمند در نظر گرفتن، ظرفیت‌های انسانی موجود در زندان است این ظرفیت می‌تواند شامل کارکنان و زندانیان باشد. نکته حائز اهمیت این‌که، زندانیان در واقع انسان‌هایی هستند که قوانین را در خارج از زندان نادیده انگاشته، و به همین جهت محکومیت خود را در زندان سپری می‌نمایند، در نتیجه مدیر زندان در سیاستگذاری خویش با افرادی قانون شکن و هنجارشکن مواجه است که این امر، اهمیت موضوع ساختار مدیریتی زندان را دو چندان می‌کند.

بر این اساس، به نظر می‌رسد در طراحی یک سیستم مدیریتی مطلوب در مدیریت زندان، ساختاری از استحکام برخوردار خواهد بود که مبنای ارتباط بین زندانی و مدیریت زندان به شیوه‌ای شایسته و انسانی استوار گردد. زیرا مقوله‌ای که می‌تواند زندگی در زندان را برای زندانیان به یک

می‌گردد (غلامی، ۱۴۰۰: ۱۴). در نظام کیفری آمریکا، حکم اعدام از جمله موارد نادر و خاص به وقوع می‌پیوندد، هر چند برابر آمار رسمی اعلام شده، وجود مولفه‌های نژاد پرستی در گسیل به زندان در، نظام کیفری آمریکا کاملاً مشهود است زیرا، تعداد زندانیان سیاه پوست از سفیدپوست در زندان‌های آمریکا بیشتر است و عمده‌ترین جرایم موجب حبس در آمریکا قتل، مواد مخدر و سرقت مسلحانه است که البته قانون آزادی سلاح، در ارتکاب جرایم مذکور بی‌تاثیر نبوده است (رایت، ۲۰۲۰: ۱۱۴).

اما آنچه در نروژ مورد توجه سیاست کیفری قرار دارد با سایر کشورها متفاوت است نتایج اولیه گزارشات حاکی از آن است که از هر ۱۰ زندانی، ۶ نفر با مجرمیت در حوزه مواد مخدر به زندان گسیل شده‌اند، در بین ۶ نفر، دو سوم با نوعی تروما در دوران کودکی مواجه بوده‌اند، همچنین از بین هر ده نفر، سه نفر از زندانیان در سن کمتر از ۱۶ سالگی به نوعی با خدمات رفاهی کودکان در ارتباط می‌باشند. لذا قریب به اتفاق ۱۰ نفر زندانی انتخابی، با مشکلات روحی و روانی درگیر بوده و سلامت روانی آنها به خطر افتاده است و لذا آنها در گزارشات خود در بازگشت مجدد به زندان، از طردشدگی در جامعه شکوه می‌نمایند (ریولد، ۲۰۱۵: ۱۸۳).

با نگاهی به وضعیت مجرمین زندانی در سه نظام کیفری، حضور مجرمین در حوزه موادمخدر، را باید بیشترین تکرار جرم دانست، هر چند که هیچ آمار دقیقی از اولین جرم صورت گرفته از سوی، زندانیان، منتشر نشده است، تا بتوان به این نکته پرداخت که اولین تجربه زندان، آیا به دلیل ارتکاب به جرم مواد مخدر بوده؟ یا عامل دیگری موجب گسیل به زندان برای اولین بار شده؟ و در پی آن، مجرمین آموزهای مرتبط با جرایم موادمخدر را از سایر زندانیان آموخته‌اند. بنابراین آنچه که حائز اهمیت است، بازگشت مجدد مجرمین به زندان است.

یک ساختار منسجم و قدرتمند در فرایند مدیریتی زندان مصادیق زیر را مدنظر قرار دهد:

الف- انتقال سیاست نگاه حرفه ای مدیریت زندان به کارکنان زندان و زندانیان

ب - حداکثر استفاده از پتانسیل‌های لازم در ایجاد تغییرات مدیریتی مثبت

ج - رعایت استانداردهای بالای اخلاق حرفه ای و رفتار اخلاقی.

البته یادآوری این نکته نیز لازم است که در نگاه مدیریتی به ساختار مدیریت زندان با ساختار مدیریت در سایر سازمانها، با یک تفاوت ویژه مواجه خواهیم بود، در سازمانها، مدیران در صورتی که کارکنان با سیاستهای آنها همسو نباشند، از اختیارات و ابزارهای مناسبی جهت همسو نمودن کارکنان برخوردارند و در نهایت در صورت عدم همسویی، منجر به عذر از همکاری خواهد شد (جوهن، ۲۰۱۸). اما در مدیریت زندان این امر میسر نیست، مگر اینکه کارکنان در دایره فساد غوطه ور بوده که البته امری جداگانه است، لذا به جهت تخصصی بودن و امنیتی بودن حرفه کارکنان زندان، و از طرفی الزام به حضور زندانیان در زندان، موجب می شود تا ساختار مدیریتی زندان به گونه‌ای تنظیم و برنامه ریزی گردد که مجموعه زندان، نسبت به فرایند مدیریتی، با مشکلی غیر منطقی و غیر عقلانی مواجه نباشند، به نحوی که خود نیز به پیشرفت امور اقدام نمایند. بنابراین به نظر می‌رسد یکی از گام‌های موثر در تغییر ساختار مدیریت زندان، ارائه یک منشور اخلاقی از سوی مدیریت باشد تا مجموعه تحت امر را مکلف به رفتار نسبت به آن نماید.

۳/۱ همسویی مدیریت زندان با حقوق

بشر

هیچگاه یک مدیر خوب پا به عرصه گیتی نخواهد گذاشت، بنابراین همه مدیران در جامعه ساخته می‌شوند، و بر اساس هوش و ذکاوتی که دارند، دامنه تخصص علمی خود را در حرفه مورد نظر

وضعیت قابل تحمل یا غیرقابل تحمل تبدیل نماید، نوع فرهنگ ارتباطی ایجاد شده توسط مدیریت زندان است، بنابراین هر میزان که مدیریت از مکانیسم‌ها و ابزارهایی مانند فرهنگ کنترل، توأم با احترام استفاده نماید، به همان میزان در پیشبرد اهداف مدیریتی خود موفق‌تر خواهد بود. بنابراین القای رعایت سلسله مراتب توأم با احترام به زندانیان، خود اولین گام در قانونمند نمودن آنها در دستیابی به خواسته‌هایشان است. امری که در بیرون از زندان، از سوی زندانیان، کمتر به آن توجه می‌شد. لذا در مدیریت نوین زندان، تلاش می‌گردد تا موانع ارتباطی بین مدیریت زندان و زندانیان بدون تهدید نیازهای مشروع امنیتی و نظم مناسب، از بین رفته، و زندانیان با ترغیب به رعایت قوانین زندان، محیطی قابل تحمل را در اختیار داشته باشند با این توضیح که روابط بین دو عامل انسانی (زندانی و مدیریت زندان) کاملاً بر اصول احترام متقابل پایه ریزی شود.

بنابراین، باید به این موضوع توجه نمود که اگر قرار بر تغییر فرهنگ یا سیستم یک زندان باشد، این تغییر در نوع نگرش کارکنان زندان نیز باید صورت پذیرد، و لذا تغییر می‌تواند به مرور به زندانیان نیز منتقل شود، زیرا از نگاه مدیریت زندان، یک زندانی خوب، زندانی آرام است، بنابراین نوع نگرش زندانیان به زندانی باید کاملاً تخصصی و بر اساس مثبت اندیشی باشد، هر چند که این امر مانع از اجرای پروتکل‌های امنیتی و نظارتی نخواهد بود و زندانیان با تغییر روش سیستمی در مدیریت زندان، خود متوجه خطوط قرمز قوانین مدیریتی زندان خواهند شد (علی اکبری، ۱۳۹۱: ۵۲۰). این امر موجب می‌شود که تعداد اکثریتی از زندانیان که تمایل دارند فضای زندگی آنها مثبت و توأم با آرامش باشد، آن دسته از زندانیانی را که حاضر به قبول چنین قوانینی نیستند را از خود طرد نموده، که این امر، موجب می‌شود تا عده قلیل قانون‌شکن، در فضای تنهایی ایجاد شده، نتوانند اقدامی اثرگذار انجام دهند (باسو، ۲۰۱۷). بنابراین لازم است مدیر زندان جهت دستیابی به

استفاده بیشتر از زندان، بسیار حائز اهمیت است، زیرا این امر می‌تواند دو نتیجه کلی را به همراه داشته باشد که عبارتند از منافع جامعه و منافع مجرم. زیرا با گسیل مجرم به زندان، جامعه از حیث وجود او در امان خواهد بود و زندانی نیز با انجام امور اصلاحی در زندان، به فرد دیگری تبدیل خواهد شد که پس از آزادی، خطری برای جامعه به همراه نخواهد داشت (شمس و اشرافی، ۱۳۹۸: ۱۶).

بنابراین مدیریت زندان را باید محوری‌ترین و مهمترین عامل در بهبود وضعیت زندانی در نظر گرفت، زندانی در واقع امانتدار، جامعه و قوه قضائیه در زندان محسوب می‌گردد. اما آنچه که در زندانها بسیار مورد توجه قرار می‌گیرد. ایجاد تغییراتی در رفتارهای زندانی به نسبت گذشته است. و لذا ایجاد امید در زندانی و اینکه او نیز می‌تواند شایسته و سزاوار زندگی مناسب باشد، امری نیست که صرفا با گذراندن در یک محیط بسته برای او حادث گردد (جانسون، ۲۰۱۸). بنابراین زندان را در واقع باید یک جامعه میزبان برای اصلاح در نظر گرفت که در محیطی برنامه‌ریزی شده به دنبال ایجاد آگاهی روانی و ایجاد وضعیتی توانمند برای زندانیان محسوب می‌گردد. لذا نمی‌توان در چنین فضایی، صرفا با انجام برخی رفتارها و آموزش‌های سطحی که در خارج از زندان نیز امکان توجه و بکارگیری آن توسط زندانیان وجود داشته، به اصلاح و تربیت زندانیان پرداخت (بنفلید و همکاران، ۲۰۱۸: ۱۸۲). از جمله ارکان مدیریت زندان افسران شاغل در زندان می‌باشند، زیرا افسران زندان، با استفاده از علوم روانشناختی، جرم‌شناسی و جامعه‌شناسی، می‌توانند رابطه‌ای مناسب با زندانیان ایجاد نموده و هریک خود به ابزاری در جهت اصلاح و تربیت زندانیان تبدیل گردند که این امر نیز مستلزم آن است که آنها، افرادی تحصیلکرده و با انگیزه‌های معین در خدمت مدیریت زندان قرار گیرند. بنابراین استفاده از برخی افراد غیر متخصص، و نابلد در زندانها، علاوه بر آنکه ارتباط بین زندانی و زندانبان را با خدشه مواجه می‌سازد، احتمال بروز فساد را نیز

افزایش داده، و با عمل به آن به مدیرانی خوب و با نفوذ تبدیل می‌گردند. لذا در مدیریت بر زندان، مدیران ابتدا باید شناخت کافی از محیط و فضای زندان داشته باشند، زیرا این شناخت می‌تواند حقوق مخاطبان آنها را یادآوری نماید. هر چند که زندانی به دستور مقام قضایی، مکلف به گذراندن دوران حبس است، اما این امر دلیل بر آن نخواهد بود که مدیریت زندان توجهی به حقوق زندانیان نداشته و آن را در نظر نگیرد (شیریان نسل، بیگی و پورقهرمانی، ۱۳۹۹: ۷۱) یکی از حداقل حقوق هر زندانی، رعایت شرایط کرامت انسانی در زندان برای او است، زندانی با هر جرم یا اتهامی که به زندان گسیل شده باشد، در حال سپری کردن مجازات خود می‌باشد لذا، او دیگر دینی به جامعه تا پایان مدت محکومیت نخواهد داشت. اما این امر موجب آن نخواهد شد که فردای بعد از آزادی زندانی، مورد توجه مدیری زندان قرار نگیرد، زیرا جامعه باید مصعون از رفتار غیر قانونی احتمالی او باشد. بنابراین احترام به شخصیت زندانی، در طول مدت حبس می‌تواند او را متوجه خویش نموده، و بر رفتارهای سخیف غیر قانونی که موجبات حبس و برچسب زنی او در جامعه را فراهم نموده است را به وی گوشزد می‌نماید، هدفی که قانونگذار از اعمال مجازات حبس، بدنبال آن بوده است. بنابراین فرایند مدیریتی در مسیر رعایت چارچوب‌های اخلاقی و توجیه کارکنان زندان، در پیروی و پیگیری این امر، موجب می‌شود تا زندانی به مرور با تغییر و تحولات روحی در این خصوص مواجه گردد.

۳٫۲ مدیریت زندان و بهبود وضعیت زندانیان

با نگاهی به نظر اندیشمندان در خصوص زندان و استفاده بهینه از آن برای اصلاح مجرمین، می‌توان توجه را به نظر «سزار بکاریا» معطوف نمود. او در کتاب خود با عنوان «جرایم و مجازات‌ها» به محورهای مختلفی اشاره داشته است که از جمله آنها می‌توان به کارآمد بودن زندان با تصحیح امور زندانها اشاره نمود. «بکاریا» معتقد بود که در فرایند مجازات،

واقعیت امر این است که استفاده دائم از نور مصنوعی، می‌تواند اختلالات زیادی در وضعیت روحی و جسمانی زندانیان ایجاد نماید که کمترین آن اختلال خواب است که می‌تواند بر افزایش استرس و منجر به ایجاد رفتارهای ناسالم همچون تمایل به کشیدن سیگار، و پرهیز از فعالیت‌های مفید و سازنده همچون ورزش باشد (ونر، ۲۰۱۲: ۲۲۹).

۴ - پنجره ها و نماها در زندان: پنجره ها در زندان و استفاده از نماهای طبیعی، یکی از عوامل کاهش استرس و مشکلات روحی زندانیان است، اما هیچگاه به آن توجه نشده و اصولاً زمانی که سخن از پنجره در زندان می‌آید، اولین تصورات بر فرار زندانی به ذهن متبادر می‌شود، اما هستند کشورهایی که اثبات نموده اند که نحوه رفتار با زندانی (به غیر از زندانیان خطرناک) می‌تواند به گونه‌ای باشد که درب سلول زندان نیز همواره باز بماند (کشور نروژ) (مادوک و همکاران، ۲۰۱۶). بنابراین نمی‌توان به جهت وجود عده ای قلیل در زندان (مجرمان خطرناک)، دیگر زندانیان را از برخی امکانات محروم نمود و با آنها همان رفتاری را در پیش گرفت که با زندانیان خطرناک در پیش گرفته می‌شود (جودارد، ۲۰۱۷: ۱۹۷).

۴ ساختار مدیریت نظام زندان‌ها در ایران

زندانبانی در ایران بعد از انقلاب، بر محور تبلیغ و آموزش قریاض دینی و همچنین اجرای برنامه دینی بر روی زندانیان بود، در برهه‌ای دیگر، تمرکز صرف بر زندانیان با جرایم مواد مخدر و قاچاق مواد مخدر معطوف شد، و در نهایت اخیراً با توجه به آئین نامه اجرایی سازمانها زندانها که در سال ۱۴۰۰ مورد تصویب قوه قضائیه قرار گرفت، فصلی جدید بر ساختار نظام زندانها در ایران گشوده شد (طاهری، ۱۴۰۰: ۸۶).

در این رابطه افزایش خواهد داد لذا استفاده از افراد غیر متخصص و مرتبط با زندانیان اولین گامی است که در مدیریت زندان باید به آن توجه شود (لبلینگ و همکاران، ۲۰۱۹: ۱۱۲).

۳٫۳ مدیریت زندان و توجه به معماری زندان

زندانی باید سالها عمر خود را در یک فضای محدود و بسته سپری نماید، این موضوع در اوایل ورود زندان به زندانی، چندان حائز اهمیت نخواهد بود، اما به مرور، نوع معماری زندان می‌تواند در روحیه زندانی اثر گذاشته، و این امر خود مانعی در اجرای سیاست های مدیریتی زندان خواهد بود عوامل محیطی که باید مورد توجه مدیریت زندان در معماری درونی زندان مورد توجه قرار گیرد به شرح زیر می باشد:

- آلودگی صوتی: در تحقیقی که توسط یکی از روانشناسان در حوزه زندان، انجام شد، مشخص گردید که زندان‌ها اغلب به دلیل فضاهای داخلی بزرگ و باز و سقف‌های بلند و استفاده گسترده از مواد و سطوح سخت مانند بتن، شیشه و فلز پر سر و صدا می باشند. و پژواک ناراحت‌کننده‌ای ایجاد می‌نماید علاوه بر این، منابع مکانیکی ثابت صدا از جمله گرمایش، سرمایش و تهویه می‌توانند زمزمه‌های قابل توجهی به پس‌زمینه اضافه نمایند (ونر، ۲۰۱۲: ۱۹۱) بنابراین این وضعیت غیر عادی در زندان‌ها به جهت عدم رعایت صداها، می‌تواند در درازمدت مشکلات جسمی فراوانی را برای زندانیان ایجاد نماید (جودارد، ۲۰۱۷: ۱۹۷).

- نور و روشنایی غیر استاندارد: محققان به این نتیجه رسیده‌اند که به جهت جلوگیری از فرار زندانیان، اصولاً دیوار زندان‌ها بسیار بلند می باشد، و سلول‌های زندان نیز به نحوی ساخته می‌شوند که فاقد هرگونه نور طبیعی بوده و زندانیان در طول روز به جهت هواخوری از فضای بیرونی سلول در محوطه باز به قدم زدن و استفاده از نور خورشید از آن بهره مند می گردند (بنفیلد و همکاران، ۲۰۱۷: ۲۰۱۷).

۴/۱ ساختار مدیریتی زندان با رویکرد به آئین نامه اجرایی

بنظر می‌رسد فصل جدید ساختار مدیریتی در زندان‌های ایران را باید پس از تصویب آئین نامه اجرایی زندان‌ها در سال ۱۴۰۰، دانست. زیرا تا قبل از تصویب، ساختار مدیریتی در زندان‌های ایران، فرایندی سلیقه‌ای بوده، و دیدگاه به زندانی از سوی مدیریت زندان‌ها چندان با استانداردهای بین‌المللی همسو نبوده است. اما آئین نامه گامی بسیار مهم و موثر در اجرای مدیریت زندان برداشت که در صورت اجرای صحیح آن، وتوجه مدیران زندان به مفاد تاکید شده، می‌تواند گامی بزرگ و موثر در این مسیر محسوب گردد. مصادیق موثر در بحث ساختار مدیریتی در آئین نامه که همسو با مدیریت نوین زندان‌ها در جهان است، به شرح زیر می‌باشد

- تاکید بر برنامه‌ها و اقدامات سازمانی در حوزه های مختلف زندان: قانونگذار در آئین نامه، با رویکرد به حقوق بشر، در ماده ۲ آئین نامه مذکور، تلاش مدیریت را با توجه به رویکرد به تعالیم اسلامی و قانون اساسی کشور، به برنامه ریزی و انجام اقداماتی در حق زندانیان و خانواده های آنها و کارکنان زندان ترغیب نمود. رویکرد قانونگذار در جهت توجه به وضعیت روحی و جسمی افراد مورد ذکر شده، بیانگر آن بود که قانونگذار در ایران به یک درک صحیح از عوامل موفقیت اصلاح زندانیان (یعنی زندانی، خانواده زندانی و کارکنان زندان) دست یافته است. و توجه به وضعیت آنها از جمله مصادیق اثرگذار در بهبود مدیریت زندان و نتایج حاصل از آن خواهد بود.

- مشخص نمودن وظایف مدیران زندان: قانونگذار به جهت همسان سازی مدیریت زندان در سرتاسر کشور، در ماده ۹ آئین نامه مذکور، اقدام به بیان وظایف اصلی و محوری مدیران زندان نمود. آنچه که حائز اهمیت می‌باشد این است که در ماده مذکور توجه قانونگذار به دو موضوع مهم و قابل توجه است که مورد اول، تاکید بر انجام برنامه ریزی در راستای نظارت و آموزش و اصلاح و تربیت و تامین

سلامت، بهداشت، تغذیه، تربیت بدنی و تفریحات سالم است که این موضوع بیانگر آن است که قانونگذار مصادیق فوق را از جمله موارد بسیار مهم در حفظ سلامت جسم و روان زندانیان موثر دانسته و به جهت حمایت از آنها، برنامه ریزی و نظارت بر اجرای آن را تکلیفی برای مدیران در نظر گرفته است. همچنین نظارت بر استاندارد بودن حقوق زندانیان نیز از جمله مصادیقی بود که قانون گذار در انتهای ماده ۹ به آن اشاره داشته است که امری بسیار مهم در فرایند ساختار مدیریتی زندان‌ها محسوب می‌گردد (علی اکبری، ۱۴۰۰: ۵۳۳).

- تخصصی نمودن برنامه های مددکاری در زندان: زندانیان در زندان جدای از جرایم ارتكابی، به لحاظ فضای حاکم بر زندان و دوری از خانواده، به لحاظ روحی با مشکلاتی مواجه می‌باشند که حضور مددکاران در زندان می‌تواند گامی مهم در راستای شناسایی مشکلات زندانیان و انجام برخی مداخلات درمانی با نظر مستقیم روانشناسان متخصص در این حوزه صورت می‌پذیرد با این وصف، آئین نامه در ماده ۷۹ خود، تاکید بر طبقه بندی زندانیان بر اساس وضعیت روحی و روانی و حتی موضوع ارتكاب به جرم آنها، در دریافت برنامه های تربیتی و اصلاحی، نمود است. بنابراین پرونده شخصیت زندانیان، می‌تواند حامل اطلاعات جامعی از زندانیان در زندان بوده که مددکاران و یا مربیان با توجه به نوع شناختی که از آنها دارند به ارائه خدمات به زندانیان خواهند پرداخت.

- اجرای طرح های اشتغال و حرفه آموزی: یکی از مشکلات زندانیان عدم وجود درآمد مناسب در زندان و مشکلات اقتصادی خانواده های آنان در این حوزه می‌باشد، از جمله تاکیدات آئین به انجام اقداماتی در راستای حرفه آموزی و اشتغال به برخی امور و کسب درآمد در زندان است که می‌تواند علاوه بر اینکه به لحاظ روحی، برای زندانیان موثر واقع گردد، در تشویق و ترغیب آنها به یادگیری یک شغل مناسب بعنوان سرمایه فکری و عملی برای پس از رهایی قانونی از زندان، اقدامی مناسب محسوب

استفاده از پابند در تبصره ماده ۶۲ قانون مجازات اسلامی پیرامون آن اظهار نظر نموده است. در خصوص رضایت مدیریت زندان نیز باید به شرایط مندرج در ماده ۴۰ و ۴۱ قانون مجازات اسلامی اشاره نمود که در بخشی از آن به موضوع پیش بینی اصلاح مرتکب اشاره شده است که با توجه به اینکه برابر قانون صرفاً زندانیانی می‌توانند از پابند الکترونیکی استفاده نمایند که به جهت مجازات درجه ۵ تا ۸ به حبس محکوم شده یا در حبس های تا ۲۵ سال حداقل یک چهارم از دوران زندان خود را سپری کرده باشند. بنابراین وضعیت اخلاقی و رفتاری زندانیان در زندان می‌تواند در قبول یا رد تقاضای استفاده از پابند با توجه به گزارش مدیریت زندان موثر واقع گردد. نکته حائز اهمیت این است که در استفاده از پابند الکترونیکی، هزینه هایی نیز بر زندانی تحمیل می‌گردد. در این بخش قانونگذار با توجه به ماده ۲۳ آئین نامه اجرایی در صورتی که مدیریت زندانها، تشخیص بر این امر داشته باشد که زندانی به لحاظ مالی توانایی پرداخت کامل یا بخشی از اجرای قانون فوق را نخواهد داشت، از این اختیار برخوردار بوده که نسبت به تامین مالی اجرای طرح به یاری زندانی بشتابد. این امر خود توانسته موجب شود تا بسیاری از زندانیان که خود را واجد شرایط استفاده از قانون فوق بدانند، نهایت همکاری را در طول حبس با مدیریت زندان نموده تا نظر مساعد مدیریت را نسبت به خود جلب نمایند.

- استفاده از مشاوران حقوقی در زندان: برخی از اشخاص زندانی، به جهت عدم آشنایی با قوانین و آگاهی از مفاد آن، با مشکلاتی در دفاع از حقوق خویش مواجه بوده و این امر موجب می‌شود تا آنها نتوانند به حقوق حقه خویش دست یابند. این امر موجب شده تا مدیریت زندان با استفاده از برخی پتانسیل های قانونی همچون کانونهای وکالت دادگستری، مرکز وکلا و مشاوران قوه قضائیه، بسیج حقوقدانان، نسبت به گسیل متخصصان در امر مذکور به زندانها و انجام مشاوره های حقوقی رایگان، و بعضاً، مساعدت و پیگیری مشکلات آنها در

گردیده که برنامه ریزی آن توسط مدیریت زندان صورت خواهد پذیرفت.

۴،۲ سایر اقدامات مدیریتی در زندانها

با توجه به رویکرد قانونگذار در جهت برنامه ریزی و نظارت مدیران زندان در بهبود وضعیت زندانیان در ایران، اما با این وصف در ساختار مدیریت زندان نیازمند انجام برخی ابتکارات مدیران زندانها در حل مشکلات زندانیان احساس می‌گردد. از جمله این اقدامات می‌توان به موارد زیر اشاره نمود

- امکان ایجاد صلح و سازش: بحث میانجیگری و صلح و سازش از جمله مصادیقی است که در آئین دادرسی کیفری و برخی دیگر از قوانین ایران به صورت مستقیم به آن اشاره گردیده است. حضور برخی از زندانیان در زندان به جهت ارتکاب به برخی جرایم همچون نزاع دسته جمعی و یا جرائم قابل گذشتی که نیازمند جلب رضایت شاکی می باشد. در چنین مواقعی اقدامات و تلاش های خانواده و نزدیکان محکوم علیه، در پاره ای از مواقع به صلح و سازش ختم نشده و حتی موجب وخیم تر شدن فضای فی مابین گردد. در چنین مواقعی مدیران زندانها به جهت اثبات حسن نیت خود به زندانیان و جذب حداکثری آنها، با اقدامات مناسب و ابتکاری، نسبت به دعوت از شاکیان و یا طرفین پرونده، زمینه های اقدام به ایجاد صلح و سازش را با توجه به تخصص حقوقدانان و روانشناسان زندان انجام داده تا بدین وسیله مشکلات زندانیان حل و فصل گردد. این موضوع می‌تواند در نگرش مثبت زندانیان نسبت به تلاش های مدیریت زندان اثر بسیار مستقیمی گذاشته و در همراه نمودن زندانیان با مدیریت زندان بسیار موثر واقع گردد

- ترغیب به استفاده از ابزارهای نوین کنترلی: قانونگذار امکان استفاده از ابزارهای نوین کنترلی (پابند الکترونیکی) را برای استفاده در برخی از زندانیان مجاز شمرده است. اما این امر ارتباط مستقیم به نحوه رفتار و نظر مستقیم مدیریت زندان خواهد داشت، که قانونگذار در خصوص

محاكم قضایی، نسبت به حل مشکلات زندانیان اقدامات مناسب انجام دهند. این امر به عنوان یکی از راهکارهای ایجاد ارتباط مناسب و نزدیک بین مدیریت زندان و زندانیان است که در سالهای اخیر موجبات افزایش همکاری و بهبود وضعیت روحی زندانیان را به دنبال داشته است (کردعلیوند، کاظمی و قاسمی، ۱۳۹۹).

۴٫۳ اقدامات در راستای کاهش جمعیت کیفری

نظام کیفری ایران در خصوص مدیریت زندان به همان تسلسلی پرداخته که در نظام کیفری آمریکا به نحو دیگر به آن اشاره شده است و آن اینکه، دلالت زندانی به زندان و طی نمودن مجازات، یک فرایند در نظر گرفته می‌شود، در حالی که صرفاً به لحاظ شکلی یک فرایند بوده و در ماهیت، سازمان زندانها، در واقع امانت‌دار قوه قضائیه در محافظت از زندانیان است، ماحصل این تفکر، موجب شده تا زندانیان، صرفاً به عنوان افرادی که مدت مشخصی میهمان سازمان زندانها بوده و بعد از اتمام دوره مجازات، به جامعه باز خواهند گشت در نظر گرفته شوند و این امر موجب شده تا سیاست‌های نظام کیفری، آنگونه که باید از اثرگذاری مطلوبی برخوردار نگردد. نکته حائز اهمیت اینکه، جمهوری اسلامی ایران، یکی از کشورهای برجسته جهان در سازماندهی مبارزه علیه مواد مخدر می‌باشد، اما با این وصف، حلقه‌های ضعیف در این مبارزه کاملاً مشهود بوده و علیرغم برجسته بودن آن، تاکنون راهکاری مناسب یا اثرگذار برای حل آن در درازمدت شناخته نشده است. در خصوص تکرار جرم در حوزه مواد مخدر در ایران باید به این نکته توجه نمود که اصولاً، ورود، توزیع و مصرف مواد مخدر هر یک سهم جداگانه‌ای در تکرار جرم ایفا می‌نمایند، اما نکته حائز اهمیت آن است که برنامه ریزی در جهت کاهش تکرار جرم در این حوزه، همچون سایر جرایم، صرفاً از توان نظام کیفری خارج بوده و نیازمند حمایت سایر نهادها و سازمانهای دولتی است. با این وصف در خصوص ارتکاب به جرم مواد مخدر، که

یکی از بیشترین نوع تکرار جرم در ایران محسوب می‌گردد، باید به سابقه مبارزه با مواد مخدر در بعد از انقلاب اشاره نمود که با رویکردی سختگیرانه مواجه بود. در دهه‌های اول انقلاب، نگاه نظام قضایی به موضوع مواد مخدر و جرایم مرتبط با آن، برخلاف امروز که اعتیاد را به عنوان بیماری در نظر می‌گیرند، کاملاً متفاوت بود. دستگیری‌های نامحدود، اعدام و احکام سختگیرانه محاکم، فضایی از ترس و ارعاب را در این حوزه حاکم نمود. لذا دلالت معتادان و قاچاقچیان بدون هدفگذاری به زندان، به جز آنکه موجب افزایش جمعیت کیفری زندانها گردید، ثمر دیگری برای جامعه به همراه نداشت. مضافاً اینکه، به جهت ضعف در ساختار مدیریتی و حفاظتی زندانها، ورود مواد مخدر به زندان از طرق مختلف، خود موجب آن گردید که معتادان، محلی امن و مناسب برای تهیه و مصرف مواد مخدر بیابند، این شرایط متأسفانه به همراه عدم ساختار و برنامه‌ریزی در حوزه دستگیرشدگان مواد مخدر از یک سو، و همچنین احکام سختگیرانه از سوی دیگر، فضایی را ایجاد نمود که در واقع به نوعی به جنگ میان معتادان و قاچاقچیان با نیروهای دولتی تبدیل شده و آنها تمام انرژی خود را صرف مبارزه ای نمودند که به یک دور با تسلسل باطل ختم می‌گردید زیرا هیچ برنامه‌ریزی منسجم و مناسبی برای بعد از دستگیری طراحی نگردیده بود و حلقه‌های مبارزه با مواد مخدر صرفاً به رویکرد سختگیرانه در حلقه اول ختم می‌شد و پس از مدتی دستگیرشدگان آزاد شده و مجدداً به ارتکاب جرم در این حوزه اقدام می‌نمودند (کردعلیوند، کاظمی و قاسمی، ۱۳۹۹).

۵ ساختار مدیریت نظام زندانها در آمریکا

نظام کیفری آمریکا نتوانسته به یک الگوی مناسب در فرایند اصلاح و تصحیح رفتار زندانیان دست یابد (فاضل و ولف، ۲۰۱۵). نظام کیفری آمریکا به جهت کاهش هزینه ۸۰ میلیارد دلاری نگهداری زندانی، در قالب یک قرارداد با ماهیت (برنامه‌های

برخوردار می‌باشند. آنها در مقایسه نرخ تکرار جرم که اصولاً بر معیار سه سال خروج پس از زندان، مورد مطالعه قرار گرفته است، با نگاهی به کشور سنگاپور، به همراه مولفه‌های مختلف، دریافتند که حمایت‌های معنوی هر جامعه از فرزندان خود که از زندان به آغوش جامعه بازگشته‌اند، می‌تواند در کاهش نرخ ارتکاب به جرم مجدد، بسیار موثر واقع گردد (یوخانیکو، سریدهر و فاضل، ۲۰۱۹).

در کشور آمریکا، توجه به اصلاح مجرمین، تا سالهای ۱۹۷۰ از الگویی مناسب برخوردار بود، به نحوی که توجه به آینده زندانیان، در راس امور و برنامه‌های سیاست کیفری این کشور قرار داشت، اما از آن پس به جهت ظهور تفکر، مهار مجرمین خطرناک، سیاستگذاری در این حوزه تغییر یافته و الگوی صرفاً مجازات و تنبیه به عنوان تفکر غالب مورد تأکید متولیان امر قرار گرفت (واینستین، ۲۰۱۰: ۶۲۸). اما واقعیت امر در سیاست کیفری آمریکا در خصوص زندانیان آن است که دولت در تبیین الگویی بود که هر فرد زندانی به عنوان یک نیروی کار رایگان در نظر گرفته شود، که می‌تواند مزایای اقتصادی مناسبی برای دولت به همراه داشته باشد. در واقع زندانیان را باید برده‌های دولت در قرن جدید دانست (سیواچ، ۲۰۱۸: ۲۳۶).

۵/۱ استفاده از نظر نخبگان در بهبود مدیریت زندان

با پیشرفت جوامع و هم‌چنین افزایش سطح آگاهی، جامعه آمریکا به این نتیجه دست یافت که اصولاً مرتکبین جرم، بالذاته مجرم نبوده، و اتفاقاً برخی عوامل جامعه شناختی، موجب گردیده تا آنها به سوی جرم گرایش یابند، بنابراین اعزام مجرمین به زندان به فرصتی مناسب در جهت اصلاح و تغییر رفتار آنها، با استفاده از مکانیسم آموزش مورد تأکید قرار گرفت. اما این امر در عمل با نتیجه‌ای که همگان انتظار آن را داشتند متفاوت بود، زیرا عدم وجود زیربنای فرهنگی و هم‌چنین عدم قبول تفکر فوق از سوی متولیان امر، موجب شد تا برنامه‌های آموزشی در زندان‌ها، صرفاً به یک الگوی سطحی و

صنعت زندان) از طریق UNICOR که تحت لوای وزارت دادگستری آمریکا، زندانیان آمریکایی را در اختیار شرکت‌های خصوصی قرار می‌دهد. شاید قابل باور نباشد اما شرکت‌های بزرگی همچون مک دونالد، ویکتوریا و چند شرکت دیگر در این نوع از قراردادهای مشارکت داشته و از نیروی زندانیان در جهت منافع اقتصادی خود بهره‌مند می‌گردند. همچنین می‌توان به استفاده از زندانیان در پاکسازی طوفان کاترینا در سال ۲۰۲۲ اشاره نمود (گاندرسون، ۲۰۲۲).

شاید یکی از مهمترین علل این امر رسوخ تنبیه و مجازات در عرف آمریکا باشد که تمرکز بر مجازات مجرمین داشته و بر آن تأکید می‌ورزد (پالمرو، ۲۰۱۵: ۱۱۹). در این خصوص، تحقیقی در سطح ملی، در آمریکا صورت گرفته که نتیجه بیانگر آن بود که عدم وجود اراده در متولیان سیاست کیفری آمریکا، مبتنی بر بازپروری و اصلاح مجرم در زندان، که بی‌تأثیر از سیاست‌های اقتصادی نیست، موجب شده تا جمعیت کیفری پس از اتمام دوره مجازات، از نرخ بالای تکرار جرم برخوردار گردند (هال و همکاران، ۲۰۱۵: ۱۵۹).

در یک مطالعه معتبر در نظام کیفری آمریکا، مشخص گردید که از جمله عوامل افزایش جمعیت کیفری زندان در ایالات متحده آمریکا، صدور احکام زندان برای آن دسته از زندانیانی است که دارای سابقه تکرار جرم، به خصوص در برخی از جرایم با عناوین ثابت می‌باشد. این امر موجب شده تا این دسته از مجرمان، در نظام کیفری آمریکا به حبس‌های طولانی‌تر نسبت به سایر نظام‌های حقوقی محکوم گردند (دولوویچ، ۲۰۲۲).

محققان دیگر در مطالعات خود به این نتیجه نیز دست یافتند که اصولاً، نگاه به زندان و برنامه‌ریزی به بازگشت آنها به جامعه، ریشه در فرهنگ‌ها و ارزش‌های هر جامعه دارد. آنها در حین مطالعه آمار و ارقام خود متوجه این موضوع شدند که برخی کشورها، با توجه به قدرت اقتصادی کمتر به نسبت ایالات متحده آمریکا، اما از توانایی‌ها و قابلیت‌های مناسبی در اصلاح و تغییر رفتار مجرمان حرفه‌ای خود

یافت(هال و همکاران، ۲۰۱۵: ۱۶۱). که البته این فرایند در زمانهای گذشته نیز توسط نظام های کیفری مورد استفاده قرار می گرفت، اما جلوه جدید آن در نظام کیفری آمریکا، با اهدافی گسترده تر و وسیع تر انجام می پذیرفت. در این میان آنچه بدان توجه نگردید، وضعیت و آینده زندانیان بود. اتخاذ سیاست مذکور موجب گردید تا امروز پس از گذشت دهه ها از اجرای طرح مذکور، نظام کیفری آمریکا با نرخ تکرار جرم بالاتر مواجه گردد(وتینی، ۲۰۰۹: ۷۷۹).

اما نکته مهم در افزایش جرایم در حوزه مواد مخدر بود، به این دلیل با رجوع به آمار جمعیت کیفری در آمریکا، این نتیجه حاصل شد که بیشترین تعداد جمعیت کیفری زندانیان را معتادان و فروشندگان مواد مخدر تشکیل می دهند (الکساندر، ۲۰۲۰).

۶ ساختار مدیریت نظام زندان ها در نروژ

اما در نظام کیفری نروژ دامنه تلاش ها در مسیر دیگری حرکت می نماید. در این نظام با رویکرد به بکارگیری جامعه شناسان، روانشناسان و جرم شناسان، مسیر اجتماعی کردن و افزایش سطح تعامل اجتماعی زندانیان، در راس امور قرار گرفته، تا بدین وسیله قبل از اتمام دوران مجازات حبس، دورنمایی از یک زندگی جدید، و انتظارات معقول در تصور او پدیدار گردد (گانیسون، هلفگات و ویلهلم، ۲۰۱۵: ۳۹). از جمله قواعد حاکم بر فضای زندان ها در نروژ تبعیت از ایده استثناگرایی اسکاندیناوی در این کشور است، که در آن زندانیان در سلول های انفرادی با درب های باز، آشپزخانه مشترک و همچنین مبلمان، دوران حبس خود را می گذرانند. و به عبارتی فضای زندان با تاکید بر احترام به زندانی و این موضوع که او مرتکب جرم نشده است بلکه صرفا مرتکب رفتاری اشتباه گردیده است که قابل حل و چشم پوشی از سوی جامعه خواهد بود(اسمیت و اوگلوک، ۲۰۱۷) لذا در

بدون خروجی موثر تبدیل گردند(سیلوا و سامیدی، ۲۰۱۸: ۱۵۷). از جمله مصادیق مهم و بارز در این خصوص، وضعیت سلول زندانیان و نوع معماری آن بود، ضمن آنکه استفاده از تنبیه و مجازات های سخت همچون سلول انفرادی، و دیگر ابزارهای تنبیه، موجب شد به لحاظ درونی نیز ساختار زندان ها با آنچه که در جامعه تصور آن می رفت، با تمایز مواجه گردد همین امر موجب شد تا علاوه بر دیدگاه فرد گرایی، دیدگاه جامعه شناختی نیز رخت از نظام سیاست گذاری زندان در آمریکا بریندد، استفاده از زندان هایی همچون سن کوئنتین در کالیفرنیا، زندان فلورنس در کلرادو و زندان مرکزی مردان در لوس آنجلس از جمله زندان هایی هستند که علاوه بر آنکه حقوق زندانیان در آن مورد حمایت قرار نمی گیرد، بلکه به مراکزی جهت اجرای اعمال خشونت آمیز نسبت به زندانیان تبدیل گردیده است. با توجه به تحقیقات انجام شده از سوی محققان، درصد زیادی از زندانیانی که دوره محکومیت خود را به اتمام رسانده اند، با درجه ای از خشونت، حتی بیشتر از زمانی که به زندان وارد شده اند، مواجه می باشند، این مورد در گزارشاتی که خانواده زندانیان آزاد شده به مراکز حمایت اجتماعی اعلام نموده اند مورد ثبت واقع گردیده است. (مای و سابرامانیان، ۲۰۱۷).

۵٫۲ اقدامات مدیریتی در جهت کاهش جمعیت کیفری زندان

در آمریکا در اواخر قرن نوزدهم، سیاست روش سختگیرانه در برابر جرم، مورد توجه قرار گرفت که در اولین گام، نظام قضایی راهکارهای کاهش جرم و عدم تکرار آن را در جمع آوری مجرمان از کف خیابان ها دانست. همین امر موجب شد تا جمعیت کیفری زندان افزایش یافته و بدنبال آن هزینه ها نیز به صورت سرسام آوری افزایش یابد و جمعیت کیفری زندان هزینه سنگینی را بر دوش مالیات دهندگان تحمیل نماید. لذا دولت آمریکا با توجه نظام اقتصاد سرمایه گذاری خود، طرحی سودآور را ارائه نمود که بر اساس آن از نیروی کار زندانیان استفاده گردید. بنابراین رویکرد به سوی مجازات سودآور سوق

نسبت به اشتباهات ارتكابی و عدم تکرار آن دست یابد. لذا تلاش می‌گردد تا همچون مردم عادی با آنها رفتار شود (دنی، ۲۰۱۶: ۱۱۶). لذا برخلاف سایر نظام های کیفری دلیلی بر سخت گیریهای مضاعف برای زندانی وجود ندارد. به همین دلیل مجازات‌هایی از قبیل سلول انفرادی و قطع ارتباط با دیگر زندانیان، مصادره وسایل شخصی و محرومیت از برخی مزایای دیگر، مشاهده نمی‌شود. در این زندانها، مشاغل با توجه به رضایت و علاقه مندی زندانیان به آنها آموزش داده می‌شود و از همه مهمتر اینکه سطح آگاهی و آموزش آنها افزایش می‌یابد (اسکاردهامر، ۲۰۱۴: ۲۷۰) و حتی در برخی از گزارش‌ها، بیان گردیده که روابط بین زندانیان با زندانبان به اندازه‌ای گرم و صمیمی است که حتی موجب تغییر دین در برخی از زندانیان و یا زندانبانان شده است (جونز، ۲۰۲۱). همین امر موجب شده که امروز نروژ پایین ترین نرخ تکرار جرم در جهان را به خود اختصاص دهد. در زندانهای نروژ احترام به شخصیت زندانی، احترام به ارزش های او موجب شه تا جمعیت حاضر در زندان به مرور به عنوان یک جامعه جدید شناخته شده، به نحوی که زندانیان خود در قبال وجود برخی مجرمین که اصلاح و تغییر در آنها به کندی صورت می‌گیرد و هنجار شکن می باشند، احساس مسئولیت نموده و جهت هماهنگ سازی آنها با فضای زندان اقدام می نمایند.

فضای مذکور موجب شده تا جمعیت کیفری زندان به مرور زمان به یک نظم و همسانی لازم دست یابد و مدلی کوچک از جامعه مدنی بیرون تبدیل گردد. زندانیان می‌آموزند تا در صورت بروز مشکل از یکدیگر کمک گرفته و اصولاً سریع ترین تصمیم همواره بهترین آن نخواهد بود، لذا مشاوره و استفاده از قدرت هم فکری سایر زندانیان آنها را جهت زندگی خارج از زندان مهیا می‌سازد. بر این اساس سیاست حاکم بر زندان به دنبال افزایش کیفی زندگی زندانیان است تا بدین وسیله آنها را متوجه این امر سازد که می توان از باقی‌مانده عمر

چنین پروسه‌ای، او دقیقاً می‌داند که پس از آزادی چه هدفی را دنبال خواهد کرد و از فرصتی که جامعه در اختیار او قرار داده به بهترین نحو ممکن استفاده خواهد نمود. این فرایند موجب می‌شود تا اولاً امید به زندگی سالم در زندانی افزایش یابد و دوم، او به این سطح از آگاهی دست یابد که با اقدام مجرمانه، صرفاً بخشی از عمر خویش را که سرمایه‌ای عظیم است در زندان سپری خواهد نمود، بنابراین او بین شرایط مطلوب در جامعه که از قبل برای ورود او مهیا شده و زندگی مجرمانه، گزینه اول را انتخاب خواهد کرد (ریولد، ۲۰۱۵: ۱۸۳). بر همین اساس تکرار جرم در نروژ بوسیله زندانیان آزاد شده، مربوط به مصرف بیش از حد و غیر قانونی مشروبات الکلی است، و در آمار ارائه شده توسط موسسات رسمی، عناوین مجرمانه ای همچون قتل، سرقت، ترور و نزاع های خونین، جایی در تکرار جرم در این کشور ندارد. (سایت استاتیستا، ۲۰۲۳)

۶.۱ اقدامات حمایتی از زندانیان

در این نظام کیفری مراقبت از زندانیان از اهداف مهم محسوب می‌گردد. بنابراین هدف اصلی، آموزش و اصلاح زندانیان در نظر گرفته شد، و از همان ابتدا، بنای کار بر این مبنا استوار گردید تا به نحوی برنامه‌ریزی شود که زندانیان جهت بازگشت به جامعه، مهیا گردند، لذا در گام اول این تفکر بر زندانیان القاء شد که آنها مرتکب اشتباهی شده‌اند که هر انسانی می‌توانست در آن شرایط بخصوص، مرتکب آن شود، لذا راهکارهای اصلاح رفتار و تغییر دیدگاه و تفکر به زندگی جدید، در آنها مورد تقویت قرار گرفت (ریوالد، ۲۰۱۵: ۱۷۱).

۶.۲ تفاوت دیدگاه نظام کیفری نروژ

پیرامون زندانیان

در کشور نروژ، نظام کیفری بر این امر واقف است که مرتکب جرم شایسته گسیل به زندان است، لذا دلالت به زندان و سپری کردن دوران مجازات به عنوان یک فرایند محسوب نمی‌گردد، بلکه آن را برهه‌ای از زندگی فرد می‌دانند تا نسبت به آگاهی

به نحو مطلوب بهره‌مند بود(اسکاردهامر و تلی، ۲۰۱۲: ۶۳۱).

اما در نظام کیفری نروژ نیز، بحث بهره‌مندی از نیروی کار زندانیان مورد توجه قرار دارد، زندانیان، مکلف هستند تا در طول روز به فعالیتی بپردازند و اصولاً این نوع از کار، صرفاً به تولید منتهی نمی‌گردد، حتی زندانیانی که دارای سابقه آموزشی و تحصیلی دارند، می‌توانند به عنوان مدرس به سایر زندانیان، به نوعی فعالیت آموزشی نمایند، و در این مسیر برای خود درآمدزایی نمایند، هر چند که میزان متوسط اجرت دریافتی نسبت به خارج از زندان کمتر محاسبه می‌گردد. از نکات مهم دیگر در خصوص مدیریت زندان‌ها در نروژ آن که اصولاً هر زندانی از سلول انفرادی با امکانات مناسب رفاهی بهره‌مند است، اما محققان نروژی دریافتند که سلول‌های فوق، علیرغم احترام به حریم خصوصی زندانیان، می‌تواند تبعات منفی روانی نیز برای آنها ایجاد نماید، زیرا آنها پس از رهایی از زندان، زندگی جمعی را ادامه خواهند داد، بنابراین تلاش گردیده تا در زندان‌های نروژی برای زیرپا گذاشتن قوانین، به عوض استفاده از سلول‌های انفرادی که در اکثر نظام‌های کیفری استفاده می‌شود(که البته بار روانی منفی فراوانی نیز به همراه دارد) از ایجاد محدودیت در استفاده از برخی امکانات مهم در زندان، استفاده شود تا زندانیان خود را با مقررات وفق دهند(داکدال، لاتین، کاجاما، هن، ۲۰۲۲).

همچنین رسانه‌های نروژ به عنوان ابزارهای فرهنگی و نهادهای دیگر، که مسئولیت افزایش سطح آگاهی جامعه را بر عهده دارند، بر یک هدف مسلم تاکید نمودند و آن اینکه، مجرم دستگیر شده و دلالت داده شده به زندان، با سپری نمودن دوران محکومیت که بخشی از عمر او می‌باشد، تاوان اشتباه خود را پرداخته و لزومی به مجازاتی بیشتر از زندان برای او وجود نخواهد داشت، بنابراین جامعه نیز حق قضاوت و پیش داورى در خصوص مجرمی که از زندان رها شده و پیرو قانون آزاد گردیده است را نخواهد داشت. در گام دوم نظام آموزش و پرورش

با تمرکز بر وضعیت روحی و روانی دانش آموزان از آغاز دوران تحصیل و تشکیل پرونده سلامت روحی و روانی، و بررسی دقیق در طول تحصیلات تا قبل از ورود به دانشگاه یا اشتغال به کار، آنها را تحت نظارت و کنترل قرار داد، این امر هرچند نیازمند هماهنگی‌های لازم و گسترده با چندین نهاد و وزارتخانه بود، اما نتایج آن در یک بازه بیست‌ساله کاملاً درخشان و امیدوارکننده بود (لارسن، هن و کدیکارد، ۲۰۱۹: ۱۸).

۷ نتیجه گیری

در پاسخ به سوالات مطالعه حاضر باید به این نکته اشاره نمود که اصولاً مدیریت زندان صرفاً بخشی از اقدامات در جهت اصلاح و تربیت و تغییر رفتار در زندانیان محسوب می‌گردد، بلکه بخش دیگر آن مربوط به نهادهای و سازمانهایی است که وظیفه فرهنگ سازی و فراهم نمودن بسترهای لازم برای پذیرش زندانی به جامعه را بر عهده دارند که متأسفانه در این حوزه تلاش‌ها بسیار اندک و در پاره‌ای از موارد اثری از آن مشاهده نمی‌گردد.

در بیان تفاوت بین تفکر حاکم بر سیاست حاکم بر نظام کیفری بر افزایش جمعیت کیفری زندان در نظام کیفری ایران و نروژ باید به این موضوع اشاره گردد که اصولاً در نظام کیفری ایران، دورنمایی از خروج از زندان برای زندانی وجود ندارد و آنچه بیشتر جلوه‌گری می‌کند، ورود به زندان است. همین امر موجب شده، تا کمیته‌های تخصصی در خصوص استعدادیابی، شناسایی و حل مشکلات روانشناختی، حقوقی، اجتماعی زندانیان، البته در صورت وجود چنین کمیته‌هایی، از اثرگذاری مناسبی برخوردار نباشد، از آن گذشته، حتی اگر کمیته‌های مذکور نسبت به انجام وظایف خود صحیح عمل نمایند، بودجه‌های لازم برای حمایت از نتایج بررسی کمیته‌های تخصصی، یا تامین نمی‌شود و یا آن مقدار ناچیز است که نمی‌توان از آنها استفاده مناسبی نمود. در نتیجه زندانیان آزاد شده، (در همان محدوده ۴۳ درصد) بهترین طعمه برای گروههای

مجرمانه هستند تا به محض آزادی از زندان، مجدداً به چرخه ارتکاب به جرم بازگردند این امر هزینه‌هایی سنگین‌تر از هزینه در نظر گرفته شده برای اصلاح اصولی و علمی زندانیان بر دوش دولت و جامعه تحمیل می‌نماید

اصولاً نظام کیفری آمریکا، با دو مشکل اساسی مواجه می‌باشد اول اینکه نظام سیاسی آمریکا به صورت فدرالی بوده و همین امر موجب شده تا هر ایالت قوانین خاصه خود را به همراه داشته باشد، لذا جدای برخی از جرایم عمومی همچون قتل، سرقت، در برخی دیگر از رفتارها، تمایز بین مجرمانه دانستن رفتار در بین ایالت‌ها متصور خواهد بود. مشکل دومی که دولت آمریکا در اداره زندان‌ها با آن مواجه است، بحث فرهنگ مجازات در این کشور است، که اصولاً بر سختگیرانه بودن آن تأکید می‌ورزد. بنابراین وجود سلول‌های انفرادی با کمترین امکانات و اجرای برخی رفتارهای خشونت آمیز در زندان‌ها موجب شده تا زندانیان، اولاً به بهبود شرایط پس از آزادی زیاد اندیشه نکرده و دوم اینکه در پاره‌ای از مواقع شرایط درون زندان با تمام مشقات، از وضعیت جامعه برای برخی از زندانیان مطلوب‌تر است

از دیدگاه نظام کیفری نروژ، تلاش می‌گردد تا در گام اول، آنها احساس زندانی بودن را از ذهن دور نمایند، همچنین بکارگیری روانشناسان و متخصصان در حوزه مذکور و پیگیری و مداومت و همچنین بهره‌مندی از دستورالعمل‌هایی با غنای علمی و پشتوانه تأیید شده از سوی متخصصان و مشاوران با تجربه در طول سالیان، برای کل زندانهای کشور نروژ موجب شده تا زندانی از بدو ورود به زندان تا انتهای مدت محکومیت، با یک برنامه ریزی منسجم مواجه گردد. به موازات تلاش در این حوزه، دولت در حوزه‌های خارج از زندان نیز شرایط فرهنگی جامعه را به گونه‌ای مهیا نموده تا زندانیان مرخص شده، هیچگاه با مشکلاتی از قبیل اشتغال، روابط اجتماعی با جامعه مواجه نبوده و در یک کلام جامعه پذیرای آنها خواهد بود.

در نظام مدیریتی زندانهای ایران، تاکنون یک فرایند ثابت در زندانهای کل کشور ایجاد نگردیده است در خصوص اصلاح و تربیت معنوی زندانیان، اداره کل زندانها به تنهایی به این امر پرداخته و سایر نهادهای ذیربط فرهنگی، در خارج از زندان تاکنون نتوانسته‌اند شرایط پذیرش زندانیان را به سهولت فراهم سازند. همین امر موجب شده تا زندانیان علیرغم برخی اقدامات مفید در زندان، در زمان ترخیص از زندان، با مشکلات متعددی مواجه می‌باشند که اشتغال و معیشت را می‌توان کمترین آن توصیف نمود همین امر موجب می‌شود تا آنها جامعه و محیط خارج از زندان را مهیا برای پذیرش خود ندانسته و لذا پس از مدتی هر نوع فرایند تربیتی که از سوی مدیران زندان جهت خودسازی زندانیان، به کار گرفته شده بود، پس از مدتها رنگ باخته و بخشی از زندانیان مرخص شده، به‌گروه تکرار جرم و بازگشت مجدد به زندان باز می‌گردند.

پیشنهاد می‌گردد تا صدا و سیما، وزارت آموزش و پرورش و همچنین وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، اقداماتی را در جهت آگاه‌سازی جامعه در راستای پذیرش زندانیان ترخیص شده از زندان نموده و دیدگاه جامعه نسبت به این دست از افراد جامعه تغییر نماید.

یکی از مصادیق مهم و قابل اجرا در ایران که زمینه‌های آن در آئین نامه زندان مورد توجه قانونگذار قرار گرفته و در کشور آمریکا اجرا می‌گردد استفاده از ظرفیت‌های بخش خصوصی در نگهداری از زندانیان است که می‌توان زندانیان کم‌برخوردار از خطر را جهت گذراندن حبس به بخش خصوصی واگذار نمود.

قانونگذار باید قانونی را به تصویب برساند که بخشی از جذب نیرو در شرکت‌های بزرگ دولتی و حتی کارگاههای وسیع غیر دولتی، اختصاص به زندانیان آزاد شده داشته باشد تا به محض آزادی نسبت به کارگیری آنها در امور شغلی مختلف اقدام شود.

از جمله اقدامات مهم در کشور نروژ، بحث زندانبانان و همچنین استفاده از اشخاص متخصص در این خصوص است. متأسفانه در ایران، بخش اعظم ارتباط با زندانیان بر عهده سربازان وظیفه

است که به نظر می‌رسد، در این خصوص تغییر سیاست اجرایی می‌تواند نقش بسیار مهم و ارزنده‌ای در حفظ و سلامت اداری زندان ایفا نماید.

منابع

- Alexander, M. (2020). *The new Jim Crow: Mass incarceration in the age of colorblindness*: The New Press.
- Ali Akbari, M. (2022). Ways to eliminate the effect of prison in recidivism. *Qonun Yar Quarterly*, 6(21). 517-542. [In Persian].
- Ashuri, M. and Ansari, J. (2016). Factors of increasing the criminal population due to pre-trial arrests, *Tehran Legal Journal of Justice*. 82(102). [In Persian]
- Basso, B. (2017). Solitary confinement reform act: A blueprint for restricted use of solitary confinement of juveniles across the states. *Seton Hall L. Rev.*, 48, 1601. Pp118-134
- Benefield, N., Turner, K., Bolger, L., & Bainbridge, C. (2017). Psychologically Informed Planned Environments: a new optimism for criminal justice provision?. In *Transforming environments and rehabilitation* (pp. 179-197). Routledge.
- Bullock, K., & Bunce, A. (2020). 'The prison don't talk to you about getting out of prison': On why prisons in England and Wales fail to rehabilitate prisoners. *Criminology & Criminal Justice*, 20(1), 111-127.
- Denny, M. (2016). Norway's Prison System: Investigating Recidivism and Reintegration. *Bridges: A Journal of Student Research*, 10(10), 2.109-121
- Dolovich, S. (2022). The failed regulation and oversight of American prisons. *Annual Review of Criminology*, 5, 153-177.
- Dugdale, W., Lahtinen, P., Kajamaa, A., & Hean, S. (2022). Organizational dynamics of interprofessional practice in the Norwegian prison system. *Journal of Interprofessional Care*, 36(3), 340-349.
- Fazel, S. ; Wolf, A. (2015). A Systematic Review of Criminal Recidivism Rates Worldwide: Current Difficulties and Recommendations for Best Practice. *PLOS ONE* 10(6), p.e0130390.
- Gunderson, A. (2022). *Captive Market: The Politics of Private Prisons in America*. Oxford University Press.
- Gholami, H. (2021). *Criminology: generalities and basics of response to crime*, Tehran, Mizan publishing house. [In Persian]
- Goudard, A., Lalande, L., Bertin, C., Sautereau, M., Le Borgne, M., & Cabelguenne, D. (2017). Sleep disorders and therapeutic management: a survey in a French population of prisoners. *Journal of Correctional Health Care*, 23(2), 193-202.
- Gunnison, E; Helfgott, J. B., & Wilhelm, C. (2015). Correctional practitioners on reentry: A missed perspective. *Journal of Prison Education and Reentry*, 2(1), 32-54

- Hall, J; Harger, K., & Stansel, D. (2015). Economic freedom and recidivism: Evidence from US states. *International Advances in Economic Research*, 21, 155-165.
- Hashemi, F. (2017). Labeling Theory in Iranian Criminal Law, Third International Conference on Jurisprudence and Law, Advocacy and Social Sciences, Hamadan. 126-114. [In Persian]
<https://parsieu-ronews.com/2017/08/09/iran-vulnerability-and-social-crime>
- <https://worldpopulationreview.com/country-rankings/incarceration-rates-by-country>
- <https://www.statista.com/statistics/1087389/norway-homicide-victims-by-gender-and-citizenship/2023>
- Hyperakt (2020). [Vera Institute](https://vera.institute). Vera. Retrieved 3 June 2020.
- John, K. (2018). Humanity rather than materialism - a short essay about the prison environment. In E. Fransson, F. Giofrè, & B. Johnsen (Eds.), *Prison Architecture and Humans* (pp. 29-35). Cappelen Damm Akademisk/NOASP.
- Johnsen, B. (2018). Movement in the prison landscape: leisure activities - inside, outside and in-between. In E. Fransson, F. Giofrè, & B. Johnsen (Eds.), *Prison Architecture and Humans* (pp. 65-85). Cappelen Damm Akademisk/NOASP.
- Jones, I. (2021). Prisons in Paradise or Purgatory: A Comparative Analysis Between Criminal Justice Systems and Recidivism Rates in Norway and the United States.
- Kurdalivand, F; Kazemi, Q & Ghasemi, M. (2019). Iran's judicial criminal policy in the implementation of imprisonment with emphasis on the guidelines and bylaws approved by the judiciary, *Scientific-Research Quarterly of Political Sociology of Iran* 3(1). 1275-1294. [In Persian]
- Larsen, B. K., Hean, S., & Ødegård, A. (2019). A conceptual model on reintegration after prison in Norway. *International Journal of Prisoner Health*.
- Liebling, A., Laws, B., Lieber, E., Auty, K., Schmidt, B. E., Crewe, B., ... & Morey, M. (2019). Are hope and possibility achievable in prison?. *The Howard Journal of Crime and Justice*, 58(1), 104-126
- Madoc-Jones, I., Williams, E., Hughes, C., & Turley, J. (2016). Prison building: does size matter? A re-assessment. *Prison Service Journal*, (227), 4-10.
- Mai, C., & Subramanian, R. (2017). The price of prisons. Vera Institute of Justice.
- Malek Mohammadi, H. (2018). *Theories of Crime*, Tehran, Mizan Publishing. [In Persian]
- Mohammadi Asl, A. (2018). *Emile Durkheim and the Principles of Sociological Method*, Tehran, Deirman Publishing House. [In Persian]

- Mohammadi. A; Shiri. T, Mandari. S. & An-sari. I. (2016). social and family factors affecting the tendency to steal (case study of Isfahan Central Prison), Azad University Social Sciences Quarterly, 11(39). 221-260. [In Persian]
- Palermo, G. B. (2015). Offender recidivism: An international dilemma. *International journal of offender therapy and comparative criminology*, 59(2), 112-120.
- Revold, M. K. (2015). Levekårsundersøkelse blant innsatte 2014-Før, under og etter soning [Living conditions among inmates in Norway 2014-Before, under and after prison]. Report 2015, 47.169-191
- Shams. F; Ashrafi, M (2018). Prison and Recidivism, Tehran, Shahbazi Publications. [In Persian]
- Shirian Nasl, M; Bigi, J, & Pourkahermani. B. (2021). inflation of the criminal population of prisons and violations of international human rights regulations, causes and strategies, *International Studies Quarterly*, 17(3). [In Persian]
- Siwach, G. (2018). Unemployment shocks for individuals on the margin: Exploring recidivism effects. *Labour Economics*, 52, 231-244.
- Skardhamar, T., & Telle, K. (2012). Post-release employment and recidivism in Norway. *Journal of quantitative criminology*, 28, 629-649
- Skardhamar, T., & Savolainen, J. (2014). Changes in criminal offending around the time of job entry: A study of employment and desistance. *Criminology*, 52(2), 263-291.
- Sliva, S. M., & Samimi, C. (2018). Social work and prison labor: a restorative model. *Social Work*, 63(2), 153-160.
- Smith, P. S., & Ugelvik, T. (2017). Introduction: Punishment, welfare and prison history in Scandinavia. *Scandinavian Penal History, Culture and Prison Practice: Embraced by the Welfare State?*, 3-31.
- Sterbenz, Christina (2020). ["Why Norway's prison system is so successful"](#). Business Insider. Retrieved 17 June 2020.
- Taheri, M. (2021), Prison Security Guide, Tehran, Top Researcher Publishing.
- Weinstein, C. (2010). The United States needs a WHO health in prisons project. *Public Health*, 124(11), 626-638.
- Wener, R. (2012). *The environmental psychology of prisons and jails: creating humane spaces in secure settings* (1st ed.). Cambridge: Cambridge University Press
- Whitney, E. A. (2009). Correctional rehabilitation programs and the adoption of international standards: How the United States can reduce recidivism and promote the national interest. *Transnat'l L. & Contemp. Probs.*, 18, 777-808
- Wright, C. (2020). An examination of jihadi recidivism rates in the United

States. *Australasian Policing*, 12(1).
pp112-125

Yukhnenko, D., Sridhar, S., & Fazel, S.
(2019). A systematic review of criminal
recidivism rates worldwide: 3-
year update. *Wellcome Open Re-
search*, 4.

